

### متن پرسش

باعرض سلام ما در روایات و در تاریخ در مورد برخی از ائمه عليهم السلام داریم که از لحاظ جسمی دارای شرایط خاصی بوده اند مثلاً حضرت باقر سلام الله علیه که ایشان بسیار چاق بودند که حتی برخی برای کمک به ایشان زیر بازوان مبارک حضرت را می‌گرفتند و یا... آیا با توجه به اینکه جسم انسان مرتبه ای از وجود او و نفس او میباشد نباید ایشان در بهترین شکل و حالت جسمانی قرار داشته باشند و آیا این موارد اینچنینی العیاذ بالله برای ایشان نقص به شمار نمی آید باتوجه به اینکه حضرت عالی فرموده بودید که خداوند تبارک و تعالی پیامبرش را از ساده ترین مسایلی که مردم آن را بد بیندارند مبرا کرده تا هدایت به طور تمام و کمال انجام شود آیا این فقط شامل نبی به جهت مقام اجمال ایشان است و در مقام تفصیل نیاز به این موارد نیست؟ باتشکر

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً نمی‌دانم این قضیه که تاریخ در اختیار ما گذارده در چه شرایطی بوده، چون در این روایت بحث بر سر آن است که حضرت باقر «علیه السلام» کار و تلاش داشتند حتی با داشتن چنین موقعیتی که از بقیه کمک می‌گرفتند، از تلاش باز نمی‌ایستادند ولی این چه موقعیتی بوده که در این موقعیت هم از کار و تلاش باز نمی‌ایستادند، چیزی در اختیار ما نگذاشته‌اند. معلوم است یک شرایط استثنایی بوده. موفق باشید